

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 85)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	11. december 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 12. december 2001 vedlægges Justitsministeriets notater vedrørende:

- a. Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust
- a. Rådets retsakt om ændring af Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer
- a. Udnævnelse af vicedirektør ved Europol.

<DOCUMENT_START>

Aktuelle notater vedrørende visse EU-sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde.

Side:

- 2-17** Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust
- 18-23** Rådets retsakt om ændring af Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer
- 24-25** Udnævnelse af vicedirektør ved Europol

Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Indledning.

På sit møde i Wien i december måned 1998 godkendte Det Europæiske Råd en handlingsplan udarbejdet af Rådet og Kommissionen med henblik på gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Et af formålene med handlingsplanen er, at der gennem fælles handling inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde skal ske en intensiveret indsats for bl.a. at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet, navnlig terrorisme, menneskehandel, overgreb mod børn, ulovlig våbenhandel, korruption samt svig.

Målet skal bl.a. nås gennem et tættere samarbejde mellem medlemslandenes politimyndigheder og de retlige myndigheder.

Igennem de seneste år er der opbygget et stadig mere intensiveret samarbejde mellem de nationale politimyndigheder, herunder Europol. Der er imidlertid ikke sket den samme udvikling i samarbejdet mellem medlemslandenes anklagemyndigheder.

Derfor har man i EU-regi drøftet etableringen af et mere formaliseret samarbejde mellem medlemslandenes anklagemyndigheder, og der er i den forbindelse præsenteret forskellige modeller for dette samarbejde.

I forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 blev det fremtidige samarbejde mellem de nationale anklagemyndigheder konkretiseret, jf. pkt. 46 i konklusionerne fra mødet:

"For at styrke bekæmpelsen af grov organiseret kriminalitet har Det Europæiske Råd besluttet at oprette en enhed (Eurojust) bestående af nationale offentlige anklagere, retsmedlemmer eller polititjenestemænd med tilsvarende kompetence, der udstationeres af hver enkelt medlemsland i henhold til dennes retssystem. Eurojust skal have til opgave at lette den passende koordinering mellem medlemslandenes retsforfølgende myndigheder og støtte efterforskningen i kriminalsager vedrørende organiseret kriminalitet, især med udgangspunkt i Europols analyser, og Eurojust skal endvidere arbejde tæt sammen med det europæiske retlige netværk, specielt om forenkling af efterkommelse af retsanmodninger."

På denne baggrund har Portugal, Frankrig, Sverige og Belgien fremsat et forslag om oprettelse af Eurojust og Tyskland har fremsat et forslag til oprettelse af en Eurojust-stab. Forslagene er under de foreløbige forhandlinger sammenskrevet til et udkast til Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust.

Forslaget om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed, der blev fremsat samtidig med de to forslag om oprettelse af Eurojust, blev vedtaget af Rådet den 14. december 2000, og den midlertidige enhed påbegyndte sin virksomhed den 1. marts 2001.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. september 2001 blev der opnået politisk enighed om artiklerne 1 – 8. På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6.- 7. december 2001 drøftede Rådet en række udestående spørgsmål. Der blev i den forbindelse opnået politisk enighed om det sam til rådsafgørelse, idet Danmark dog opretholdt et parlamentarisk forbehold. På denne baggrund forventes udkastet til Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust at blive forelagt på et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse.

• Indhold.

Udkastet til Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust, der er fremsat med hjemmel i artikel 31 og 34, stk. 2, litra c, i Traktaten om Den Europæiske Union, indeholder bl.a. bestemmelser om sammensætningen af Eurojust, Eurojusts kompetence, opgaver, organisation samt bestemmelser om databeskyttelse og finansiering.

Efter artikel 1 er formålet med afgørelsen at etablere en europæisk retlig koordinations enhed, der benævnes Eurojust.

Det fremgår af artikel 2, at Eurojust - under hensyn til forfatningsretlige regler, retlige traditioner og interne strukturer i medlemslandene - skal sammensættes af repræsentanter for de nationale anklagemyndigheder (nationale medlemmer). Medlemslandene kan udpege en suppleant for det nationale medlem.

Artikel 4 vedrører Eurojusts formål. Efter bestemmelsens stk. 1 har Eurojust tre formål, idet Eurojust som led i efterforskning og retsforfølgning af grov kriminalitet, herunder navnlig grov organiseret kriminalitet, der berører to eller flere medlemslande, skal:

- fremme og forbedre samordningen mellem medlemslandenes kompetente myndigheder
- forbedre samarbejdet mellem medlemslandenes kompetente myndigheder, navnlig ved at gøre det lettere at yde gensidig retshjælp i straffesager og efterkomme udleveringsbegæring
- yde anden støtte til de kompetente myndigheder i medlemslandene med henblik på at gøre deres efterforskning og retsforfølgning mere effektiv.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan Eurojust endvidere på anmodning af et medlemsland yde støtte til efterforskning og retsforfølgning vedrørende dette ene medlemsland og et tredjeland, hvis der mellem Eurojust og det pågældende land er indgået en samarbejdsaftale i medfør af artikel 16 eller hvis det i en konkret sag er af afgørende betydning, at Eurojust yder bistand. Efter stk. 3 kan Eurojust efter anmodning enten fra et medlemsland eller Fællesskabet (Kommissionen) yde støtte til efterforskning og retsforfølgning vedrørende dette ene medlemsland og Fællesskabet.

I artikel 5, stk. 1, fastlægges Eurojusts kompetence, idet Eurojust for det første skal have kompetence på de områder, der er omfattet af Europols mandat, herunder de udvidelser der efterfølgende gennemføres af Europols mandat. I medfør af Europol-konventionens artikel 2, stk. 2, har Europol mandat til at beskæftige sig med bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel, ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer, organisere ret illegal indvandring (menneskesmugling), menneskehandel og ulovlig handel med stjålne køretøjer. Ved Rådets afgørelse af 3. december 1998 blev det endvidere pålagt Europol at beskæftige sig med strafbare handlinger, som er blevet begået, eller som det må antages vil blive begået i forbindelse med terroristiske aktiviteter, der er rettet mod personers liv og legeme, mod den personlige frihed eller mod ejendom. Desuden er Europols mandat ved Rådets afgørelse af 29. april 1999 blevet udvidet til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler. Endelig er Europols mandat ved Rådets afgørelse af 30. november 2000 blevet udvidet til at omfatte ulovlig hvidvaskning af penge generelt.

Udover de forbrydelser, der er omfattet af Europols mandat, skal Eurojusts kompetence omfatte datakriminalitet, svig og bestikkelse samt enhver strafbar handling, der skader EU's finansielle interesser, hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold samt miljøkriminalitet. Endvidere omfatter Eurojusts kompetence andre former for lovovertrædelser, der er begået i forbindelse med de strafbare handlinger, der er nævnt i stk. 1.

Herudover kan Eurojust på anmodning fra en kompetent myndighed i et medlemsland, og hvis det er i overensstemmelse med Eurojusts formål, yde bistand til efterforskning og retsforfølgning af andre former for strafbare handlinger.

Efter [artikel 6](#) kan Eurojust både udføre sine opgaver gennem et eller flere af de nationale medlemmer af Eurojust og gennem et kollegium bestående af alle de nationale medlemmer af Eurojust. Eurojust udfører sine opgaver gennem et kollegium, når et eller flere af de nationale medlemmer, der er berørt af en sag, anmoder herom. Endvidere udfører Eurojust sine opgaver som kollegium, hvis en sag vedrører efterforskning og retsforfølgning, som har implikationer på EU-plan, eller som vil kunne berøre andre medlemslande end dem, der er direkte involveret, samt hvis der er tale om et generelt spørgsmål om gennemførelsen af Eurojusts opgaver.

Eurojust skal altid ved udførelsen af sine opgaver, herunder i forbindelse med anmodninger til medlemslande, angive, om Eurojust handler gennem et eller flere nationale medlemmer eller som et kollegium.

[Artikel 6a](#) vedrører de Eurojust-opgaver, der udføres gennem nationale medlemmer, mens [artikel 6b](#) vedrører de Eurojust-opgaver, der udføres gennem kollegiet. Der er en række Eurojust-opgaver, som kan udføres af såvel et eller flere nationale medlemmer som kollegiet.

Efter [artikel 6a](#) og [artikel 6b](#) kan bl.a. følgende Eurojust-opgaver udføres gennem både de nationale medlemmer og kollegiet:

- Eurojust kan anmode et medlemsland om at iværksætte efterforskning eller retsforfølgning i konkrete sager.
- Eurojust kan anmode de berørte medlemslande om at foretage samordning af retsforfølgning og efterforskning
- Eurojust kan anmode de berørte medlemslande om at nedsætte et fælles efterforskningshold
- Eurojust kan anmode de berørte medlemslande om at videregive de oplysninger, der er nødvendige for, at Eurojust kan udføre sine opgaver.

Anmodninger fra Eurojust er i intet tilfælde bindende for medlemslandene.

Endvidere skal Eurojust sikre, at medlemslandenes kompetente myndigheder underrettes om efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har kendskab til, og som berører medlemslandene. Eurojust skal endvidere på anmodning fra medlemslandene bistå med samordning af efterforskning og retsforfølgning. Herudover skal Eurojust yde støtte til forbedring af samarbejdet mellem medlemslandenes kompetente myndigheder.

Hvis Eurojust handler som et kollegium, skal Eurojust efter [artikel 6b](#) tillige sikre, at medlemslandene modtager underretning om efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har kendskab til, og som har implikationer på EU-plan. Endvidere kan Eurojust som kollegium i visse tilfælde beslutte at yde logistisk støtte i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser. Denne støtte omfatter bl.a. hjælp til oversættelse og tilrettelæggelse af koordineringsmøder.

Efter [artikel 6c](#) skal de kompetente myndigheder i medlemslandene underrette Eurojust, hvis man beslutter ikke at imødekomme en anmodning fra kollegiet. De kompetente myndigheder skal endvidere som udgangspunkt underrette Eurojust om begrundelsen for beslutningen, med mindre dette vil være til skade for væsentlige nationale interesser eller bringe verserende efterforskning eller personers sikkerhed i fare.

Ifølge [artikel 7](#) er de nationale medlemmer af Eurojust undergivet national ret i det medlemsland, der har udpeget dem. Varigheden af det nationale medlems embedsperiode fastsættes af medlemslandene. Udveksling af oplysninger mellem medlemslandene og Eurojust skal ske gennem det nationale medlem af Eurojust. Hvert medlemsland fastsætter selv karakteren og omfanget af de beføjelser, som tilkommer det nationale medlem. Medlemslandene fastsætter endvidere det nationale medlems ret til at handle i forhold til udenlandske judicielle myndigheder. De øvrige medlemslande skal acceptere og anerkende disse beføjelser. Det nationale medlem skal i overensstemmelse med reglerne i national ret have adgang til oplysninger, herunder registeroplysninger i det land, der har udpeget medlemmet. Et medlemslands nationale medlem kan kontakte sit medlemslands kompetente myndigheder direkte i overensstemmelse med reglerne i national ret.

[Artikel 7a](#) vedrører Eurojusts kollegium. Efter bestemmelsen består kollegiet af samtlige nationale medlemmer, der hver har én stemme. Kollegiet fremlægger forslag til Eurojusts forretningsorden, der godkendes af Rådet. Kollegiet vedtager forslaget til forretningsorden med enstemmighed, mens kollegiet træffer afgørelser med to tredjedels flertal, når kollegiet i henhold til [artikel 6b](#) fremsætter anmodninger til berørte medlemslande. Kollegiets øvrige afgørelser træffes i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i forretningsordenen.

[Artikel 7b](#) (tidligere [artikel 16](#)) fastlægger Kommissionens tilknytning til Eurojust. Efter bestemmelsen skal Kommissionen tilknyttes Eurojusts virksomhed i overensstemmelse med TEU [artikel 36](#), stk.2, hvorefter Kommissionen fuldt ud tilknyttes det politimæssige og strafferetlige samarbejde.

Efter [artikel 8](#) kan hvert medlemsland udpege en eller flere nationale Eurojust-korrespondenter, som arbejder i det medlemsland, der har udpeget den eller de nationale korrespondenter. Hvis medlemsstaterne vælger at udpege nationale korrespondenter, skal det tillægges høj prioritet at udpege en national korrespondent for så vidt angår terrorismespørgsmål.

De nationale korrespondenter kan samtidig være kontaktpunkt i det europæiske retlige netværk. Medlemslandene fastlægger selv de nationale korrespondenters opgaver.

Efter [artikel 9](#) kan medlemslandene udveksle oplysninger med Eurojust, hvis disse oplysninger er nødvendige for Eurojusts arbejde. De nationale medlemmer af Eurojust skal endvidere være bemyndiget til at udveksle oplysninger med hinanden eller med deres nationale myndigheder, hvis disse oplysninger er nødvendige for udførelsen af Eurojust arbejde.

[Artikel 9a](#) (bestemmelsen er flyttet til artikel 16 b).

[Artikel 10 – 15 b](#) vedrører behandling og beskyttelse af personoplysninger.

I henhold til [artikel 10](#) kan Eurojust, hvis det er nødvendigt for at opfylde Eurojusts formål i artikel 4 og inden for Eurojusts kompetence i artikel 5 og for at udføre sine opgaver efter artikel 6 – 6b behandle personoplysninger ved hjælp af elektronisk databehandling eller i strukturerede manuelle registre.

Eurojust skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at beskyttelsesniveauet for personoplysninger mindst svarer til det, som kræves i henhold til Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

De personoplysninger, som Eurojust behandler, skal være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de behandles. Personoplysningerne skal endvidere behandles rimeligt og lovligt. Endelig skal de personoplysninger, der videregives til Eurojust fra de kompetente nationale myndigheder, være nøjagtige og ajourførte.

Eurojust opretter i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust en efterforskningsfortegnelse (index), jf. nedenfor vedrørende artikel 10b, og Eurojust kan oprette midlertidige sagsmapper (temporary work files) med personoplysninger.

[Artikel 10a](#) vedrører restriktioner for Eurojusts behandling af personoplysninger. Bestemmelsen fastlægger, hvilke typer personoplysninger, som Eurojust må behandle manuelt eller ved hjælp af elektronisk databehandling.

For så vidt angår personer, der er genstand for en strafferetlig efterforskning eller strafferetlig forfølgning vedrørende de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 5, må Eurojust behandle oplysninger vedrørende navn, fødselsdato, nationalitet, køn, bopæl, CPR-nummer, pasoplysninger, kørekortoplysninger, bankkonti samt en beskrivelse af de formodede lovovertrædelser.

For så vidt angår vidner eller ofre i tilknytning til de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 5, må Eurojust behandle oplysninger vedrørende navn, fødselsdato, nationalitet, køn, bopæl samt en beskrivelse af de formodede lovovertrædelser, som den pågældende enten har været vidne til eller offer for.

Eurojust kan i undtagelsestilfælde i et begrænset tidsrum behandle andre personoplysninger, når disse oplysninger er af umiddelbar betydning for og indgår i den løbende efterforskning i en sag, som Eurojust koordinerer, og behandlingen af disse oplysninger er i overensstemmelse med artikel 10.

Den databeskyttelsesansvarlige i Eurojust underrettes straks, hvis Eurojust behandler andre personoplysninger. Hvis sådanne personoplysninger vedrører vidner eller ofre, skal beslutningen om at behandle disse oplysninger træffes af mindst to nationale medlemmer af Eurojust i fællesskab.

Elektronisk eller manuel behandling af personlige oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold, helbredsmæssige og seksuelle forhold er kun tilladt for Eurojust, hvis sådanne oplysninger er nødvendige for den relevante nationale efterforskning og for koordineringen i Eurojust. Hvis sådanne oplysninger vedrørende vidner eller ofre behandles af Eurojust, skal beslutningen om behandlingen træffes af kollegiet. Den databeskyttelsesansvarlige i Eurojust skal underrettes straks, hvis der finder behandling af sådanne oplysninger sted. Disse særligt følsomme personoplysninger må ikke indgå i den efterforskningsfortegnelse, som Eurojust opretter, jf. artikel 10 og artikel 10b nedenfor.

Efter [artikel 10b](#) fører Eurojust i overensstemmelse med sit formål en elektronisk efterforskningsfortegnelse, der kan indeholde oplysninger om sagen, herunder personoplysninger vedrørende bl.a. den sigtede eller et vidnes navn, fødested, nationalitet, køn samt bopæl. Fortegnelsen skal støtte forvaltningen og samordningen af den efterforskning og retsforfølgning, der gennemføres med bistand af Eurojust, lette adgangen til oplysninger om verserende efterforskning og lette overvågningen af, at behandlingen af personoplysninger er lovlig og i overensstemmelse med reglerne i Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust. Fortegnelsen skal indeholde henvisninger til midlertidige sagsmapper, der behandles inden for rammerne af Eurojust.

Artikel 10c indebærer, at Eurojust udpeger en af sine ansatte til at være særlig databeskyttelsesansvarlig. Den databeskyttelsesansvarlige er uafhængig og må ikke være underlagt instrukser fra andre personer, herunder de nationale medlemmer af Eurojust. Den databeskyttelsesansvarlige har til opgave at sikre, at behandlingen af personoplysninger er lovlige og i overensstemmelse med reglerne i rådsafgørelsen.

Efter artikel 11 har enhver ret til at få adgang til personoplysninger om den pågældende selv (egenaces). En person, der ønsker at gøre sin adgang til egenaces gældende, indgiver anmodningen i et af medlemslandene, der videresender anmodningen til Eurojust. De nationale medlemmer fra de berørte medlemsstater behandler anmodningen på Eurojusts vegne. Afgørelse skal træffes inden tre måneder fra modtagelse. Hvis de nationale medlemmer ikke er enige om afgørelsen, træffes afgørelsen af kollegiet med 2/3-flertal. Afgørelsen behandles i overensstemmelse med reglerne i det land, hvor anmodningen er indgivet. I de tilfælde, hvor det kan fastlægges, hvilken medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, kan denne medlemsstat kræve, at afgørelsen træffes i overensstemmelse med reglerne for egenaces i det pågældende land.

Retten til egenaces kan altid nægtes, hvis adgangen kan bringe Eurojusts aktiviteter i fare, hvis adgangen kan skade en national efterforskning, der gennemføres med bistand fra Eurojust, og hvis adgangen kan skade tredjepersoner, herunder vidner.

Eurojust underretter den person, der har anmodet om egenaces, hvis egenaces nægtes, eller hvis Eurojust ikke behandler oplysninger om den pågældende. Underretningen gives, uden at Eurojust tilkendegiver, om den pågældende er registreret.

Forinden Eurojust træffer afgørelse, høres de kompetente nationale myndigheder.

Afgørelsen kan i givet fald indbringes for den fælles kontrolinstans, der nedsættes i medfør af artikel 15a.

Artikel 12 vedrører rettelse og sletning af personoplysninger. Enhver registreret person har ret til at anmode Eurojust om at rette, blokere eller slette oplysninger om den pågældende, som er urigtige eller ufuldstændige, eller hvis registrering eller opbevaring er i strid med bestemmelserne i afgørelsen. Hvis den pågældende ikke er tilfreds med den foretagne rettelse m.v., kan sagen indbringes for den fælles kontrolinstans.

Eurojust skal endvidere på anmodning fra et medlemslands kompetente myndigheder, de nationale medlemmer eller de nationale korrespondenter rette eller slette personoplysninger, der er videregivet til Eurojust, og som Eurojust behandler.

Artikel 13 er flyttet til artikel 15c.

Efter artikel 13a har alene nationale medlemmer og deres stedfortrædere samt autoriseret Eurojust personale adgang til personoplysninger.

Efter artikel 14 må Eurojust ikke opbevare elektronisk behandlede oplysninger længere, end det er nødvendigt for gennemførelsen af Eurojusts formål. De personoplysninger, som behandles i Eurojusts databaser, kan ikke opbevares længere end

- datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtalen i det medlemsland, hvor fristen er længst
- den dato, på hvilken retsafgørelsen i den sidste af de medlemslande, der er berørt af den efterforskning og retsforfølgning, som Eurojust har samordnet, har fået retskraft
- den dato, på hvilken Eurojust og de berørte medlemslande har konstateret eller i fællesskab besluttet, at det ikke længere er nødvendigt, at efterforskningen og retsforfølgningen samordnes af Eurojust

Personoplysninger, der behandles og opbevares af Eurojust, skal i alle tilfælde kontrolleres hvert tredje år efter udløbet af ovennævnte frister eller tre år efter indlæggelsen, hvis ingen af de ovennævnte frister er indtrådt.

Artikel 15 vedrører datasikkerhed og indebærer, at Eurojust skal beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab eller ubeføjet udbredelse, ændring og adgang eller enhver form for uautoriseret behandling. Dette gælder endvidere medlemslandene i de tilfælde, hvor Eurojust videregiver personoplysninger til medlemslandene. Der fastsættes nærmere bestemmelser om databeskyttelse i forretningsordenen for Eurojust. Bestemmelserne samt de praktiske og de tekniske foranstaltninger, der iværksættes, skal navnlig tage sigte på at forhindre uautoriseret adgang til personoplysninger samt forhindre uautoriseret kopiering og ændring af personoplysninger. Endvidere skal reglerne bl.a. sikre, at autoriseret personale kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af de pågældendes tilladelse.

Efter [artikel 15a](#) kontrolleres Eurojusts behandling af personoplysninger af en fælles kontrolinstans. Kontrolinstansen har fuld adgang til alle registre, og Eurojust giver kontrolinstansen alle de oplysninger, som kontrolinstansen anmoder om. Kontrolinstansen skal som nævnt oven for behandle klagesager, hvor Eurojust har truffet afgørelse, samt gennemføre kontrol efter artikel 13. Hvis den fælles kontrolinstans finder, at Eurojusts behandling af pers onoplysninger er i strid med reglerne i rådsafgørelsen, skal Eurojust acceptere afgørelsen.

Kontrolinstansen skal mødes mindst en gang hvert halvår. Med henblik på at etablere den fælles kontrolinstans skal hvert medlemsland i overensstemmelse med national ret udpege en dommer eller en person med tilsvarende uafhængighed, der kan optages på den liste over dommere, som kan have sæde i den fælles kontrolinstans som medlem eller ad hoc medlem. Den fælles kontrolinstans skal bestå af tre permanente medlemmer og i visse tilfælde af et ad hoc medlem.

Den dommer, der er udpeget af formandskabslandet, skal være formand for den fælles kontrolinstans. Et eller flere ad hoc medlemmer skal have sæde i kontrolinstansen i forbindelse med behandlingen af en klage over personoplysninger fra det medlemsland, som har udpeget den pågældende.

Hvert medlem og ad hoc medlem har en stemme. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Kontrolinstansen udarbejder en årlig rapport vedrørende kontrolinstansens virksomhed. Rapporten forelægges for Rådet.

Ifølge [artikel 15b](#) er Eurojust i overensstemmelse med den nationale lovgivning i det land, hvor Eurojust har hjemsted, ansvarlig for enhver skade, der tilføjes en person, og som er forårsaget af uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger, der skyldes Eurojust. Enhvert medlemsland er i henhold til national lovgivning ansvarlig for enhver skade, der tilføjes en person, og som er forårsaget af uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger, som skyldes medlemslandet, og som er blevet videregivet til Eurojust.

Ifølge [artikel 15c](#) er medarbejderne hos Eurojust, de nationale medlemmer samt de nationale korrespondenter pålagt tavshedspligt i forhold til oplysninger, der er behandles af Eurojust. Tavshedspligten omfatter tillige alle personer og alle organer, der samarbejder med Eurojust.

Artikel 16 (nu artikel 7)

Efter [artikel 16a](#) (tidligere artikel 16) skal Eurojust etablere et tæt samarbejde med Europol. Elementerne i dette samarbejde fastlægges i en aftale, der godkendes af Rådet efter indstilling fra den fælles kontrolinstans for så vidt angår aftalens bestemmelser om databeskyttelse. Eurojust skal endvidere etablere et tæt samarbejde med det europæiske retlige netværk, idet bl.a. de nationale medlemmer af Eurojust kan deltage i møderne i det europæiske retlige netværk.

Herudover skal Eurojust etablere og opretholde et tæt samarbejde med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). OLAF kan bidrage til Eurojusts arbejde i forbindelse med sager om beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser.

Endelig kan Eurojust med Rådets godkendelse efter indstilling fra den fælles kontrolinstans vedrørende bestemmelser om databeskyttelse indgå samarbejdsaftaler med tredjelande.

[Artikel 16b](#) vedrører udveksling af oplysninger med Eurojusts partnere. Efter bestemmelsen kan Eurojust udveksle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Eurojusts opgaver, med f.eks. Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), andre internationale organisationer og tredjelande. Det nationale medlem fra det medlemsland, der har videregivet oplysningerne til Eurojust, skal give sit samtykke til videregivelse af oplysninger, inden der foretages udveksling med internationale organisationer og tredjelande. For så vidt angår personoplysninger kan der alene ske udveksling af oplysninger, hvis der er indgået en aftale mellem Eurojust og den pågældende organisation eller det pågældende tredjeland. *Videregivelse af personoplysninger fra Eurojust til enbeder og tredjelande, der ikke er forpligtede til at anvende Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, kan i alle tilfælde kun finde sted, når et passende beskyttelsesniveau er garanteret.* Rådet skal efter indstilling fra den fælles kontrolinstans godkende sådanne aftaler, inden aftalen træder i kraft.

[Artikel 17 – 22](#) omhandler Eurojusts organisation, finansiering, underretning af Rådet og Europa-Parlamentet samt en række praktiske forhold.

Efter [artikel 18](#) er kollegiet ansvarlig for Eurojusts organisation og funktion. Kollegiet vælger en formand, og hvis det skønnes nødvendigt en eller to næstformænd. Resultatet af valget forelægges Rådet til godkendelse. Formanden udøver sine beføjelser på vegne af kollegiet og efter kollegiets bemyndigelse. Formandens valgperiode er tre år, der kan forlænges én gang. Eurojust skal bistås af en administrativ direktør.

Artikel 18a indebærer, at den administrative direktør ansættes af kollegiet ved enstemmighed. Ansættelsesperioden er fem år. Den administrative direktør er ansvarlig for den daglige administration af Eurojust, herunder personalespørgsmål.

Eurojusts personale skal efter **artikel 18b** bestå af permanent, midlertidigt og lokalt personale. Embedsmænd ved EU's institutioner kan udpeges til at gøre tjeneste hos Eurojust som midlertidigt personale. Medlemsstaterne kan udpege nationale eksperter til Eurojust. I øvrigt rekrutteres personalet efter de almindelige regler for rekruttering af personale ved EU's institutioner.

Ifølge **artikel 20** forelægger formanden hvert år på kollegiets vegne Rådet en skriftlig redegørelse for forvaltningen af Eurojust og Eurojusts virksomhed. Formandskabet sender én gang om året en særlig rapport til Europa-Parlamentet om Eurojusts arbejde.

I henhold til **artikel 21** skal de nationale medlemmer aflønnes af de enkelte medlemslande, mens de øvrige udgifter finansieres over Fællesskabets budget. Artikel 21a – artikel 21e vedrører budgetspørgsmål og budgetprocedure, herunder decharge.

Artikel 21f indebærer, at Eurojusts kollegium på grundlag af et forslag fra den administrative direktør fastlægger nærmere regler for aktindsigt i Eurojusts dokumenter. I den forbindelse skal Eurojust tage hensyn til de regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 30. maj 2001 vedrørende offentlighedens adgang til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

Artikel 23 vedrører ikrafttræden, og bestemmelsen indebærer, at afgørelsen træder i kraft ved offentliggørelsen i EF-Tidende. Der fastlægges samtidig en række overgangsbestemmelser, hvorefter bl.a. de nationale medlemmer af den midlertidige Eurojust-enhed fungerer som nationalt medlem af Eurojust, indtil der er udpeget et nationalt medlem.

1. Europa-Parlamentet.

Forslaget fremsat af Portugal, Frankrig, Sverige og Belgien om oprettelse af Eurojust er forelagt for Europa-Parlamentet, der den 17. maj 2001 har godkendt forslaget med en række ændringsforslag.

Europa-Parlamentet har den 29. november 2001 afgivet en fornyet udtalelse om forslaget, hvori Parlamentet har godkendt forslaget til rådsafgørelse, idet Parlamentet dog samtidig har fremsat en række ændringsforslag. Europa-Parlamentets udtalelse indgik i forhandlingerne på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. – 7. december 2001.

1. Høring.

Forslagene tillige med et grundnotat herom har været sendt i høring hos:

Rigsadvokaten, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Datatilsynet, Erhvervsministeriet, Økonomiministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Udenrigsministeriet, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Landsforeningen HK Politiet, Politiforbundet i Danmark og Dansk Told- og Skatteforbund<DOCUMENT_START>.

Justitsministeriet har bl.a. modtaget høringssvar fra Rigsadvokaten, Politidirektøren i København, Datatilsynet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Politifuldmægtigforeningen og Politiforbundet i Danmark.

Det bemærkes, at visse høringssvar ikke længere er aktuelle, da forslagene om oprettelse af Eurojust i forbindelse med de efterfølgende forhandlinger har undergået store ændringer i forhold til de forslag, der blev sendt i høring. I det følgende vil der ikke blive redegjort for de dele af høringssvarene, som ikke længere anses for aktuelle.

Foreningen af Politimestre i Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen og Advokatrådet har svaret, at de ikke har bemærkninger til forslagene.

Den Danske Dommerforening har svaret, at foreningen ikke finder at burde udtale sig om forslaget.

Rigsadvokaten tilslutter sig, at der oprettes en permanent Eurojust-enhed, men at det må anses for væsentligt, at det nøje overvejes, hvilke beføjelser der tillægges henholdsvis enheden som sådan og de nationale repræsentanter i enheden. Rigsadvokaten finder således ikke, at den danske repræsentant bør tillægges operative anklagerbeføjelser.

Politidirektøren i København finder, at forslagene skønnes at kunne styrke samarbejdet mellem medlemslandenes retsforfølgende myndigheder.

Politifuldmægtigforeningen anser etableringen af Eurojust som endnu et meget vigtigt skridt på vejen i EU-landenes fælles bestræbelser på bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet. Foreningen går ud fra, at Justitsministeriet ikke overfører kompetence fra den nuværende anklagemyndighed til de nationale medlemmer af Eurojust. Hvis Justitsministeriet finder, at der bør udpeges en eller flere nationale korrespondenter, bemærker foreningen, at disse bør udpeges blandt de af foreningens medlemmer, der er ansat i politiet, idet det er denne gruppe af foreningens medlemmer, som har den daglige tætte kontakt med efterforskningen, ligesom det er denne gruppe medlemmer, som bl.a. gennem udfærdigelse af diverse retsanmodninger muliggør tværnationale efterforskningsskridt. Foreningen kan forestille sig, at der udpeges 2 - 3 nationale korrespondenter, fordelt jævnt over landet, som tillige samtidigt kunne være udpeget som kontaktpunkter i det europæiske retlige netværk.

Politifuldmægtigforeningen bemærker endelig, at foreningen er af den opfattelse, at den nationale repræsentant i Eurojust bør søges rekrutteret fra samme personkreds som de nationale korrespondenter.

Datatilsynet finder, at det tyske forslag om oprettelse af en Eurojust-stab ikke forekommer særlig gennemarbejdet. Der mangler efter tilsynets opfattelse bl.a. bestemmelser om, hvilke former for oplysninger der kan udveksles inden for Eurojust, hvem der har adgang til disse oplysninger, hvordan det sikres, at oplysninger, der f.eks. er behæftet med fejl, ændres, rettes eller slettes, hvilke frister for opbevaring af oplysninger der gælder, samt hvilke øvrige databeskyttelsesregler der finder anvendelse, herunder hvem der skal føre tilsyn med Eurojust.

Datatilsynet anfører for så vidt angår forslaget fra Portugal, Frankrig, Sverige og Belgien om oprettelse af Eurojust, at dette forslag klart er at foretrække som grundlag for de videre drøftelser, om end forslaget på visse punkter er utilstrækkeligt. Efter Datatilsynets opfattelse mangler der således bestemmelser, som regulerer tilsynet med databehandlingen i Eurojust. Der bør derfor i forslaget indarbejdes nærmere bestemmelser vedrørende nationale tilsynsmyndigheder, en fælles tilsynsmyndighed samt de pågældende myndigheders og organers opgaver i relation til Eurojust.

For så vidt angår artikel 15 anfører Datatilsynet, at denne bestemmelse om datasikkerhed bør præciseres, således at det f.eks. fremgår, at der skal etableres totallogging, benyttelsesstatistik, registrering af uautoriserede adgangsforsøg og stikprøvevis kontrol af forespørgsler m.v.

Politiforbundet i Danmark støtter etableringen af Eurojust.

Det Danske Center for Menneskerettigheder anfører for så vidt angår forslaget fra Portugal, Frankrig, Sverige og Belgien om oprettelse af Eurojust bl.a., at Eurojust og de enkelte medlemsstater efter artikel 15, stk. 2, (nu artikel 10, stk. 2) i forslaget skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre et niveau for beskyttelse af personoplysninger, der mindst svarer til det niveau, der følger af anvendelsen af principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981. Et grundlæggende princip for beskyttelsen af personoplysninger i Europarådets konvention er, at individet skal have adgang til indsigt i egne registrerede data og adgang til at få rettet eller slettet sådanne data, hvis de er registreret uretmæssigt, jf. konventionens artikel 8 (b) og (c). Der kan gøres undtagelse herfra, hvis det sker ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at bekæmpe kriminalitet, jf. artikel 9, stk. 2 (a). Efter centerets opfattelse fremgår det ikke klart, om Eurojusts behandling af personoplysninger generelt er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i Europarådskonventionens artikel 9, stk. 2 (a), eller om individets adgang til indsigt i egne data er beskyttet ved den indsigt, som gælder i forhold til en medlemsstats kompetente myndigheder m.v. Centeret finder derfor, at en præcisering af dette spørgsmål er ønskelig.

Landsforeningen af Beskikkede Advokater anfører bl.a., at der uanset fordelene ved et tættere samarbejde mellem medlemslandenes anklagemyndigheder også er betænkeligheder forbundet med at lade et centralt organ få beføjelser til at iværksætte efterforskning eller retsforfølgning og at forenkle gennemførelsen af anmodninger om gensidig retshjælp.

1. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

Sagen har senest været drøftet på et møde i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde den 20. november 2001.

1. Subsidiaritetsprincippet.

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

1. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Det foreliggende udkast til Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust skønnes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser. For så vidt angår efterforskning og strafforfølgning indebærer udkastet, at Eurojust alene skal have til opgave at bistå medlemslandene, ligesom Eurojust ikke kan rette bindende anmodninger til medlemslandene som led i efterforskningen og retsforfølgningen i straffesager. Endelig vil det enkelte medlemsland i overensstemmelse med national lovgivning skulle definere de nationale repræsentanters beføjelser. Medlemslandene vil således ikke være forpligtet til at tillægge de nationale medlemmer kompetence for så vidt angår efterforskning og strafforfølgning.

Med hensyn til videregivelse af oplysninger til Eurojust vil dette skulle ske i overensstemmelse med national ret.

For så vidt angår de statsfinansielle konsekvenser bemærkes, at Eurojust efter udkastet skal være fællesskabsfinansieret, idet de nationale repræsentanter dog skal aflønnes af de enkelte medlemslande. Derudover vurderes forslagene ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

1. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

Forslaget til rådsafgørelse om oprettelse af Eurojust har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøderne den 27. – 28. september 2000 og den 16. november 2001. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene henholdsvis den 13. september 2001 og den 2. november 2001. Endvidere har rådsafgørelsen om oprettelse af Eurojust været forelagt for Folketingets partier forud for rådsforhandlingerne den 6. – 7. december 2001. Aktuelle notater blev oversendt til partierne den 29. november 2001.

Gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999, herunder de dele af konklusionerne, der vedrører oprettelse af Eurojust, har været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober og den 2. december 1999. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene henholdsvis den 20. oktober og 18. november 1999.

Herudover har forslaget om oprettelse af en midlertidig Eurojust-enhed været forelagt for udvalgene til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 28. september og 30. november – 1. december 2000. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene henholdsvis den 14. september og den 16. november 2000.

Forslagene om oprettelse af Eurojust og den midlertidige Eurojust-enhed er den 22. september 2000 oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg tillige med et grundnotat om forslagene.

Forslag til Rådets retsakt om ændring af Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer.

Nyt notat.

1. Baggrund.

Det følger af Europol-konventionens artikel 42, stk. 2, 1. pkt., at Europol, i det omfang det er nødvendigt for at kunne gennemføre de opgaver, som Europol er pålagt i henhold til konventionens artikel 3, kan oprette og opretholde forbindelser med tredjelande og eksterne organisationer.

Rådet vedtog den 3. november 1998 en retsakt, der fastsætter nærmere regler for Europols forbindelser med tredjelande og eksterne organisationer.

Det fremgår af artikel 2, stk. 2, i Rådets retsakt af 3. november 1998, at Rådet med enstemmighed beslutter, hvilke tredjelande og eksterne organisationer der skal indledes forhandlinger med.

Det fremgår endvidere af artikel 2, stk. 3, at Europols direktør efter at have konsulteret Styrelsesrådet og efter Rådets godkendelse kan indlede forhandlinger om aftaler med tredjelande og eksterne organisationer. Sådanne aftaler kan først indgås, efter at Rådet med enstemmighed har godkendt disse.

Rådet har desuden ved to retsakter af henholdsvis 3. november 1998 og 12. marts 1999 fastsat nærmere regler for Europols videregivelse af personlige oplysninger til tredjelande og eksterne organisationer samt for Europols modtagelse af oplysninger fra tredjeparter.

Retsakterne supplerer reglerne i Europol-konventionens artikel 18 om videregivelse af oplysninger til tredjelande og eksterne organisationer.

Ved Rådets afgørelse af 27. marts 2000 blev Europols direktør bemyndiget til at indlede forhandlinger om samarbejde mellem Europol og en række tredjelande og internationale organisationer.

Rådets afgørelse angiver de nærmere betingelser for denne bemyndigelse, herunder at eventuelle bestemmelser i aftalerne om udveksling af oplysninger skal være i overensstemmelse med reglerne i Europol-konventionen og gennemførelsesbestemmelserne i tilknytning hertil.

For så vidt angår udvekslingen af personoplysninger er det i rådsafgørelsen fastsat, at forhandling med tredjelande og eksterne organisationer herom først kan påbegyndes, når Rådet med enstemmighed på grundlag af en rapport fra Europol og efter høring af Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans, har konstateret, at der ikke er hindringer for at påbegynde sådanne forhandlinger.

Det følger af Rådets retsakt af 12. marts 1999 om regler for videregivelse af personlige oplysninger fra Europol til tredjelande og eksterne organisationer, at Rådet ved vurderingen af, om Europol bør indlede forhandlinger om videregivelse af personlige oplysninger i forhold til et tredjeland eller en ekstern organisation, skal tage lovgivningen og den administrative praksis vedrørende databeskyttelse i det pågældende tredjeland eller den pågældende eksterne organisation i betragtning.

I en rådserklæring, der blev opnået enighed om i forbindelse med vedtagelsen af Rådets afgørelse af 27. marts 2000 om indledning af forhandlinger mellem Europol og tredjelande samt eksterne organisationer, opfordres Europol til at udarbejde og forelægge rapporter for Rådet om lovgivningen og den administrative praksis vedrørende databeskyttelse i de tredjelande og eksterne organisationer, der er nævnt i rådsafgørelsen. <>

Det følger endvidere af Rådets retsakt af 12. marts 1999 om regler for videregivelse af personlige oplysninger fra Europol til tredjelande og eksterne organisationer, at Europol alene kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande eller eksterne organisationer, hvis den relevante myndighed eller organisation indvilliger i ikke at videregive disse oplysninger til andre tredjelande eller eksterne organisationer.

Hvis Europol har modtaget oplysninger fra et medlemsland, må Europol efter Europol-konventionen kun videregive oplysningerne til tredjelande eller eksterne organisationer, hvis det pågældende medlemsland giver samtykke hertil.

De nuværende regler gør det ikke muligt for en ekstern organisation, f.eks. Interpol, at videregive personoplysninger, som er modtaget fra Europol, til tredjelande, uanset om Europol i øvrigt giver samtykke hertil.

Med henblik på at ændre Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer har det tidligere svenske formandskab fremlagt et udkast til Rådets retsakt om ændring af Rådets retsakt af 12. marts 1999. Formålet med forslaget er at ændre retsakten således, at eksterne organisationer i visse tilfælde, efter forudgående samtykke fra Europols direktør, vil kunne videregive disse oplysninger til tredjelande eller andre eksterne organisationer.

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 18, stk. 2, i Europol-konventionen, hvorefter Rådet efter proceduren i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastlægger regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer.

Den Fælles Kontrolinstans afgav udtalelse om forslaget den 27. november 2001. Den Fælles Kontrolinstans har i den forbindelse tiltrådt forslaget, som samtidig er blevet ændret i lyset af bemærkningerne fra Den Fælles Kontrolinstans.

På den baggrund forventes forslaget forelagt på et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse.

- **Forslagets indhold.**

Forslaget indebærer en ændring af artikel 4 samt en tilføjelse til artikel 5 i Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer. Desuden indføres en ny bestemmelse i retsakten.

Det følger af artikel 5, stk. 5, i Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for videregivelse af personlige oplysninger fra Europol til tredjelande og eksterne organisationer, at Europol alene kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande eller eksterne organisationer, hvis denne myndighed eller organisation indvilliger i ikke at videregive disse oplysninger til andre tredjelande eller eksterne organisationer.

Ændringsforslaget indebærer, at det i artikel 5, stk. 5, tilføjes, at en ekstern organisation, med hvem Europol har indgået en samarbejdsaftale, skal kunne videregive oplysninger modtaget fra Europol, hvis Europol i øvrigt giver sit samtykke hertil, og hvis Europol har indgået en samarbejdsaftale med det tredjeland eller den eksterne organisation, hvortil oplysningerne skal videregives.

Ændringsforslaget indebærer desuden, at eksterne organisationer, som Europol har indgået samarbejdsaftaler med, skal kunne videregive oplysninger til tredjelande eller andre eksterne organisationer efter forudgående samtykke fra Europols direktør, hvis videregivelsen er absolut nødvendig, og hvis videregivelsen er begrundet i beskyttelsen af medlemslandenes væsentlige interesser eller er begrundet i beskyttelsen mod umiddelbar fare for kriminalitet.

Det følger i øvrigt af forslaget, at eksterne organisationer kun må videregive oplysninger, der oprindeligt stammer fra et af Europols medlemslande, til tredjelande eller andre eksterne organisationer, hvis det pågældende medlemsland giver samtykke hertil.

Efter artikel 4, stk. 1, i Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for videregivelse af personlige oplysninger fra Europol til tredjelande og eksterne organisationer, skal Europols direktør underrette Europols Styrelsesråd og Den Fælles Kontrolinstans om enhver beslutning om at videregive personoplysninger i de undtagelsestilfælde, hvor direktøren har anset det for strengt nødvendigt for at beskytte de berørte medlemslandes væsentlige interesser inden for rammerne af Europols målsætninger eller for at afværge overhængende fare for en forbrydelse, samt om begrundelsen for den pågældende beslutning.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at Europols direktør ligeledes skal underrette Europols Styrelsesråd og Den Fælles Kontrolinstans, hvis han meddeler samtykke til, at en ekstern organisation videregiver oplysninger, når det er strengt nødvendigt for at beskytte de berørte medlemslandes væsentlige interesser inden for rammerne af Europols målsætninger eller for at afværge overhængende fare for en forbrydelse, samt om begrundelsen for den pågældende beslutning.

Endelig indsættes der en ny bestemmelse i Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer, hvori det bestemmes, at Europols Styrelsesråd efter den 1. januar 2005 skal evaluere reglerne for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer. Det bestemmes samtidig, at Europols Styrelsesråd i den forbindelse skal forelægge resultatet af evalueringen for Den Fælles Kontrolinstans til udtalelse.

Forslaget indeholder herudover bestemmelser om ikrafttræden og offentliggørelse i EF-tidende.

- **Europa-Parlamentet.**

Europa-Parlamentet har den 12. november 2001 afgivet udtalelse om forslaget.

Europa-Parlamentet har i sin udtalelse tiltrådt forslaget med en række ændringsforslag.

- **Høring.**

Forslaget har været sendt i høring hos berørte myndigheder og organisationer m.v.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Datatilsynet, Den danske Dommerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dommerfuldmægtigforeningen, Finansministeriet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Indenrigsministeriet, Københavns Byret, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, retterne i Odense, Ålborg, Århus og Roskilde, Rigspolitichefen, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og Sundhedsministeriet.

Advokatrådet, Den danske Dommerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dommerfuldmægtigforeningen, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Københavns Byret, Landsforeningen af beskikkede advokater, Politiforbundet i Danmark, Præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, retterne i Odense, Ålborg, Århus og Roskilde, Rigspolitichefen, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og Sundhedsministeriet har svare t, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Foreningen af Politimestre i Danmark anbefaler forslaget med de deri anførte særlige betingelser om samtykke m.v., idet det må antages, at en videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer konkret kan være af betydning for forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

Datatilsynet bemærker, at Den Fælles Kontrolinstans, som er nedsat i henhold til Europol-konventionen, har givet udtryk for sin holdning i udtalelser af henholdsvis 21. december 2000 og 18. april 2001. Datatilsynet kan i det hele henholde sig til disse udtalelser.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 11. september 2001.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

.

Forslaget indebærer ikke en ændring af reglerne om Europols registre m.v. eller en ændring af reglerne i Europol-konventionen vedrørende udveksling, videregivelse og registrering af oplysninger. Endvidere berører forslaget ikke de nationale regler om udveksling, videregivelse eller registrering af oplysninger.

Det bemærkes, at Europol alene kan videregive personoplysninger, der hidrører fra danske myndigheder, og give samtykke til yderligere videregivelse af sådanne oplysninger med samtykke fra danske myndigheder, og at danske myndigheders videregivelse af personlige oplysninger til Europol samt samtykke til yderligere videregivelse af disse oplysninger er underlagt dansk ret.

Forslaget skønnes på denne baggrund ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser, ligesom forslaget ikke ses at have statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.**

Det oprindelige forslag er oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg henholdsvis den 20. juni 2001 og den 28. juni 2001 tillige med et grundnotat om forslaget.

Udkastet til Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer blev forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4. – 5. december 1997, hvor der forud for Europol-konventionens ikrafttræden blev opnået politisk enighed om forslaget. Aktuelle notater blev oversendt til Folketingets Retsu og Europaudvalg den 26. november 1997.

Udnævnelse af vicedirektør ved Europol

Nyt notat.

- **Baggrund.**

I henhold til Europol-konventionens artikel 29 ledes Europol af en direktør, der efter indstilling fra Europols Styrelsesråd udnævnes af Rådet for en periode på fire år. Direktørens første embedsperiode efter konventionens ikrafttræden er dog fastsat til fem år.

Direktøren bistås af vicedirektører, hvis antal skal fastsættes af Rådet. Vicedirektørerne udnævnes af Rådet for en periode på fire år, dog er der fastsat en særlig regel om den første embedsperiode, således at embedsperioden for den vicedirektør, som står direkte under direktøren, er på fire år, mens den første embedsperiode for den/de øvrige vicedirektør er er på tre år.

Europols direktør og fire vicedirektører blev udpeget ved rådsafgørelse af 29. april 1999.

Den ene af Europols vicedirektører er nu fratrådt og Europols Styrelsesråd har efter en række ansættelsesprocedurer, herunder samtaler med fire kandidater, indstillet, at Mariano Germán Simancas Carrión, der er spansk statsborger og chef for terrorisme-enheden ved Europol, udnævnes til vicedirektør ved Europol.

Forslaget til rådsafgørelse med henblik på udnævnelse af Mariano Germán Simancas Carrión som ny vicedirektør ved Europol forventes forelagt på et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse.

- **Indhold.**

Forslaget indebærer, at Mariano Germán Simancas Carrión med virkning fra den 1. januar 2002 udnævnes til vicedirektør i Europol for en periode på fire år.

- **Europa-Parlamentet.**

Forslaget har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

- **Høring.**

Forslaget har ikke været sendt i høring.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har ikke været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Forslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser, ligesom forslaget ikke ses at have statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.**

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.